

Forn de Ciment C-1412

Calonge de Segarra

Ubicació

Comarca:	Anoia
Lloc/Adreça:	El Soler
Emplaçament	S'hi arriba per un camí que surt de la C-1412 pk 33.5.
Alçada:	581

Coordenades:

Latitud:	41.74775
Longitud:	1.47628
UTM Est (X):	373310
UTM Nord (Y):	4622892

Classificació

Número de fitxa	08036 - 101
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XX
Estat de conservació	Dolent
Notes de conservació:	Les cases del capataç estan mig enderrocades. La boca del forn tot i que l'estructura circular està en bon estat, està plena de runa. La vegetació ha envaït l'entorn.

Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Sense ús
Titularitat	Privada
Titular:	08036A002000470000GM
Autoria de la fitxa	Jordi Seró i Ferrer. [IN] SITU SCP
Data de registre de la fitxa:	dc., 26/06/2013 - 02:00

Descripció

Es tracta d'una mina de ciment ràpid situada a peus de la carretera C-1412 al km 33.5 aproximadament. Consta de dos nivells: una situat a una part superior on hi trobem l'estructura d'un forn de base circular amb les parets de maons, un xemeneia feta de maons i de base quadrada a la part exterior, i el·líptica i amb carreus de pedra a la part interior fins a l'interior de la mina. En aquest nivell superior també s'hi observa dos edificis que es tractaven de les cases dels vigilants dels forns (degut a que es podia tardar 3 dies en la cocció).

Al nivell inferior, i a peu de la carretera s'hi observa la boca de la mina amb un mur de carreus de pedra a mode d'estreps. La boca de la mina es caracteritza per una volta d'arc escarser amb maons i les parets laterals amb carreus de pedra.

Observacions:

Mitjançant transport a sang o mecànic, per camins, vies, plans inclinats o telefèrics, es portava la pedra fins a la part superior del forn, on es situaven les obertures circulars i que normalment es protegien amb un cobert sostingut per columnes de maó, pedra, ciment o ferro. La càrrega s'efectuava com en els forns de calç, amb la pedra més reduïda després de trencarla amb malls manualment o més recentment, mitjançant una matxucadora. Entre capa i capa de la pedra a coure s'hi col·locava, dins el forn, carbó mineral de mina o portat d'algun magatzem proper. Tot aquest conjunt de matèries disposades verticalment i en capes, formaven una volta situada sobre la llar del forn.

Per allargar la cocció el forner "punxava" el propi forn, mitjançant una sèrie d'obertures situades a la graella d'aquest, i d'aquesta manera és retardava l'apagament del foc. En els forns més avançats, com el de Fahnehjelm, s'activava la cambra del foc mitjançant un conducte situat al voltant de la base per on hi penetrava una corrent d'aire ascendent activat mitjançant gasògens. Així mateix, en tots els casos, per evitar les pèrdues de calor que s'arribaven a generar, (de 800 a 1.000°) les parets internes es recobrien amb maons o pedres refractàries naturals (pedra sorrenca) i per la part exterior mitjançant una càmera d'aire per impedir la pèrdua de calor.

A la part inferior, on es situava l'obertura de descàrrega, normalment tenien un nombre de 4 i d'una forma regulada, anaven buidant la cambra del forn de la matèria calcinada, a on s'hi col·locava una vagoneta sobre via mòbil o fixa o camions en els centres de fabricació més avançats tecnològicament, i es conduïa fins als molins de trituració i refinació. La capacitat de producció per cada forn, era de 12 a 16 tones diàries.

